

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

وَ الصَّافَّاتِ صَفًّا (1)

قسم به صف شده گان در صف. (1)

فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا (2)

پس قسم به دور راننده گان دور رانندگی. (2)

فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا (3)

پس قسم به تلاوت کننده گان کتاب های آسمانی. (3)

إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ (4)

هر آئینه پروردگار شما البته یک است. (4)

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا وَ رَبُّ الْمَشْرِقِ (5)

پروردگار آسمان ها و زمین و آنچه در میان آنها است و پروردگار مشرق ها. (5)

إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ (6)

هر آئینه ما آراسته ایم آسمان دنیا را با آرایش ستاره ها. (6)

وَ حِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ (7)

و نگهبانی کردن از هر شیطان متمرّد و سرکش. (7)

لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَىٰ وَ يُفَذِّفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ (8)

نمی توانند شنیدن به سوی جمعیت والا مقام و تیر اندازی می شوند از هر طرف. (8)

دُحُورًا مِّنِي وَ لَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ (9)

رانده شده؛ و برای ایشان است عذاب دائمی. (9)

إِلَّا مَن خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ (10)

مگر کسی که برباید ربایدن پس تعقیب کرد او را شعله سوراخ کننده. (10)

فَأَسْنَفْتَهُمْ أَ هُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَن خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّنْ طِينٍ لَّازِبٍ (11)

پس بپرس ایشان را آیا ایشان خلقت قوی تر اند (در آفرینش دو باره) یا آنچه ما آفریده ایم

(آسمان ها و زمین)؟ هر آئینه ما آفریدیم ایشان را از خاک چسپنده. (11)

بَلْ عَجِبْتَ وَ يَسْخَرُونَ (12)

بلکه شگفت کردی تو و ایشان تمسخر می کنند. (12)

وَ إِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ (13)

و وقتی که پند داده شدند، نمی گیرند پند. (13)

وَ إِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ (14)

و وقتی که دیدند نشانه ئی را تمسخر می کنند. (14)

وَ قَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ (15)

و گفتند: نیست این مگر جادوی آشکار. (15)

أَعْدَا مِثْنَا وَ كُنَّا تُرَابًا وَ عِظْمًا أَعْنَّا لَمَبْعُوثُونَ (16)

آیا وقتی که مریدیم ما و باشیم خاکی و استخوانی آیا هر آئینه ما البته دوباره زنده شده گان باشیم؟ (16)

أَوْ ءَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ (17)

یا پدران ما پیشین ها؟ (17)

قُلْ نَعَمْ وَ أَنْتُمْ دَاخِرُونَ (18)

بگو: بلی. و شما خوار باشید. (18)

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ (19)

پس جز این نیست که این (دوباره زنده شدن) نعره شدیدی باشد یگانه پس آن وقت ایشان می نگرند. (19)

وَ قَالُوا يَوْمَئِذٍ هَذَا يَوْمَ الدِّينِ (20)

و گفتند: ای وای بر ما این است روز جزا. (20)

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ (21)

این است روز داوری آنکه بودید به آن دروغ نسبت می کردید. (21)

أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَ أَزْوَاجَهُمْ وَ مَا كَانُوا يَعْبُدُونَ (22)

جمع کنید آنان را که ستم کردند و زن های شان را و آنچه بودند می پرستیدند. (22)

مِنْ دُونِ اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ (23)

از غیر خدا پس رهنمائی کنید ایشان را به سوی راه آتش سوزان. (23)

وَ قَفُّوهُمْ مِمَّا هُمْ مَسْئُولُونَ (24)

و باز دارید ایشان را؛ هر آئینه ایشان سؤال کرده شوند. (24)

مَا لَكُمْ لَا تَنْصَرُونَ (25)

چیست برای شما؟ نمی کنید یاری یکدیگر را؟ (25)

بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ (26)

بلکه ایشان امروز تسلیم شده گانند. (26)

وَ أَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ (27)

و رو آورد بعضی ایشان بر بعضی از یکدیگر سؤال کنان. (27)

قَالُوا إِنَّا كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا مِنَ الْيَمِينِ (28)

گفتند: هر آینه شما بودید می آمدید به پیش ما از جانب راست. (28)

قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ (29)

گفتند: بلکه نبودید شما ایمان آورنده گان. (29)

وَ مَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ مِثْلَ بَلِّ كُنْتُمْ قَوْمًا طَٰغِينَ (30)

و نبود برای ما بر شما از تسلطی؛ بلکه بودید شما گروهی سرکشان. (30)

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَٰئِقُونَ (31)

پس ثابت شد بر ما سخن پروردگار ما؛ هر آینه ما البته چشنده گان (عذابیم). (31)

فَأَعْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غٰوِينَ (32)

پس گمراه کردیم شما را هر آینه بودیم ما گمراهان. (32)

فَأَنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ (33)

پس هر آینه ایشان آن روز در عذاب با یکدیگر اشتراک دارند. (33)

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَفَعُلُ بِالْمُجْرِمِينَ (34)

هر آینه ما همچنین می کنیم با گناه کاران. (34)

إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ (35)

هر آینه ایشان بودند چون گفته شد برای ایشان: نیست معبودی مگر خدا، تکبر می کنند.

(35)

وَ يَقُولُونَ أَءِنَّا لَمِتَارِكُونَ ؕ ءَالِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ (36)

و می گویند: آیا هر آینه ما البته ترک کننده معبودان خود باشیم برای شاعر دیوانه؟ (36)

بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَ صَدَقَ الْمُرْسَلِينَ (37)

بلکه آمد با حق و تصدیق کرد پیغمبران را. (37)

إِنَّكُمْ لَذَٰئِقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ (38)

هر آینه شما البته بچشید عذاب دردناکی. (38)

وَ مَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (39)

و نمی شوید داده جزا مگر آنچه بودید می کردید. (39)

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ (40)

مگر بنده گان خدا خالص ساخته را. (40)

أُولَىٰ-نِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ (41)

آنها است برای ایشان روزی معین. (41)

فَوَاكِهُمُ وَ هُمْ مُكْرَمُونَ (42)

میوه ها؛ و ایشان نواخته گان (معزز) اند. (42)

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ (43)

در بوستان های نعمت. (43)

عَلَىٰ سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ (44)

بر تخت ها رو به روی یکدیگر. (44)

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِّنْ مَّعِينٍ (45)

گردانیده می شود بر ایشان با جامی از رودبار روان. (45)

بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ (46)

سفید، لذیذ برای نوشنده گان. (46)

لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ (47)

نه در آن تاثیر بد (دل بدی و یا سر دردی) باشد و نه ایشان از آن مست شوند. (47)

وَ عِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ (48)

و نزد ایشان زنان خمار آلود (نیمه نگاه) و چشمان زیبا. (48)

كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ (49)

مانند اینکه آنها تخم مرغ پنهان اند. (49)

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ (50)

پس رو آورد بعضی ایشان بر بعضی از یکدیگر سؤال کنان. (50)

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ (51)

گفت گوینده از ایشان: هر آئینه من بود برای من همنشینی. (51)

يَقُولُ أَءِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ (52)

می گفت: آیا هر آئینه تو البته از باور دارنده گانی؟ (52)

أَ عِذَا مِتْنَا وَ كُنَّا تُرَابًا وَ عِظْمًا أَعْنَا لَمَدِينُونَ (53)

آیا وقتی که مریم ما و باشیم خاکی و استخوانی آیا هر آینه ما البته از باز خواست شده گان باشیم؟ (53)

قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ (54)

گفت: آیا شما در نگرنده گانید؟ (54)

فَاطَّلَعَ فَرَآهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ (55)

پس در نگریدست او پس دید او را در وسط دوزخ. (55)

قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدْتَ لَتُرْدِينَ (56)

گفت: قسم به خدا هر آینه نزدیک بود تو البته هلاک کنی مرا. (56)

وَ لَوْ لَا نِعْمَةٌ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ (57)

و اگر نبود نعمت پروردگار من البته می بودم از حاضر کرده شده گان. (57)

أَفَمَا نَحْنُ بِمَبِيتِينَ (58)

آیا پس نیستیم ما از مرده گان (دیگر نمی میریم)؟ (58)

إِلَّا مَوْتَنَا الْأُولَىٰ وَ مَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ (59)

مگر مرگ ما پیشین و نیستیم ما عذاب کرده شده گان. (59)

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (60)

هر آینه این البته آن پیروزی بزرگ است. (60)

لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ (61)

برای مانند این پس باید عمل کنند عمل کننده گان. (61)

أَذَلِكَ خَيْرٌ نُزْلًا أَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ (62)

آیا این بهتر پذیرائی است یا درخت زقوم؟ (62)

إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ (63)

هر آینه ما ساختیم آن را آزمایشی برای ستم گاران. (63)

إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي - أَصْلِ الْجَحِيمِ (64)

هر آینه آن درختی است که بیرون می آید در قعر دوزخ. (64)

طَلَعَهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ (65)

شگوفه آن مانند اینکه آن سر های شیطان ها است. (65)

فَأَنَّهُمْ لَأَكْلُونَ مِنْهَا فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ (66)

- پس هر آئینه ایشان البته می خورند از آن پس پُر کنند از آن شکم ها را. (66)
- ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيمٍ (67)
- باز هر آئینه برای ایشان باشد بر آن البته آمیختنی از آب جوشان. (67)
- ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ (68)
- باز هر آئینه باز گشت ایشان باشد البته به سوی دوزخ. (68)
- إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ (69)
- هر آئینه ایشان یافتند پدران خود را گمراهان. (69)
- فَهُمْ عَلَىٰ - أَثَرِهِمْ يُهْرَعُونَ (70)
- پس ایشان بر قدم های ایشان به سرعت رانده می شوند. (70)
- وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ (71)
- و البته به یقین گمراه شد پیش ایشان بسیاری پیشینان. (71)
- وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ (72)
- و البته به یقین فرستادیم ما در میان ایشان بیم دهنده گان. (72)
- فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذِرِينَ (73)
- پس ببین چگونه بود سرانجام بیم کرده شده گان. (73)
- إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ (74)
- مگر بنده گان خدا خالص ساخته را. (74)
- وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ (75)
- و البته به یقین ندا کرد ما را نوح، پس البته ما بهترین اجابت کننده گانیم. (75)
- وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ (76)
- و نجات دادیم ما او را و اهل او را از اندوه بزرگ. (76)
- وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ (77)
- و ساختیم ما اولاد او را، ایشان را باز مانده گان. (77)
- وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ (78)
- و گذاشتیم ما بر او در آینده گان (نسل های بعدی). (78)
- سَلَّمَ عَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ (79)
- سلام بر نوح در میان جهانیان. (79)

- إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ (80)
- هر آئینه ما همچون پاداش می دهیم نیکوکاران را. (80)
- إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ (81)
- هر آئینه او از بنده گان ایمان آورنده ما بود. (81)
- ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ (82)
- باز غرق ساختیم ما دیگران را. (82)
- وَ إِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ (83)
- و هر آئینه از پیروان راه او البته ابراهیم بود. (83)
- إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ (84)
- چون آمد پیش پروردگار خود با دل پاک (مبرا از شرک و شک). (84)
- إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَ قَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ (85)
- چون گفت برای پدر خود و قوم خود: چه چیز را عبادت می کنید؟ (85)
- أَيُّهَا آلِهَةً دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ (86)
- آیا دروغین معبودان غیر خدا را می خواهید؟ (86)
- فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ (87)
- پس چیست فهم شما به پروردگار جهانیان؟ (87)
- فَنظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ (88)
- پس نگاه انداخت نگاهی به ستاره ها. (88)
- فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ (89)
- پس گفت: هر آئینه من بیمارم. (89)
- فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ (90)
- پس (قوم ابراهیم) رو گردانیدند از او (ابراهیم) پشت کرده گان. (90)
- فَرَاغَ إِلَىٰ آلِهِتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ (91)
- پس مخفیانه و به زودی متوجه شد به سوی معبودان ایشان پس گفت آیا نمی خورید؟ (91)
- مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ (92)
- چيست برای شما كه سخن نمی گوئيد؟ (92)
- فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ (93)

پس مخفیانه و به زودی متوجه شد بر ایشان زدن با دست راست. (93)
فَأَقْبِرُوا إِلَيْهِ يَزِقُونَ (94)

پس رو آوردند به سوی او شتابان. (94)

قَالَ أَ تَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ (95)

گفت: آیا می پرستید آنچه می تراشید؟ (95)

وَ اللَّهُ خَلَقَكُمْ وَ مَا تَعْمَلُونَ (96)

و خدا آفرید شما را و آنچه می کنید. (96)

قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْفُوهُ فِي الْجَحِيمِ (97)

گفتند: بنا کنید برای او بنائی باز بیافکنید او را در آتش سوزان. (97)

فَارَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ (98)

پس خواستند به او توطئه ئی پس ساختیم ما ایشان را پائین ترین. (98)

وَ قَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ (99)

و گفت: هرآئینه من رونده ام به سوی پروردگارم، او رهنمائی می نماید مرا. (99)

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ (100)

پروردگار من اعطاء کن برای من از شایسته کاران. (100)

فَبَشِّرْهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ (101)

پس مژده دادیم ما او را به نوجوانی برده باری. (101)

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَئِي إِنِّي - أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي - أَبْذُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرَىٰ قَالَ يَا أَبَتِ

أَفْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي - إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ (102)

پس چون رسید همراه او قدم زدن را گفت: ای پسرک من هرآئینه من می بینم در خواب
آنکه من ذبح می کنم ترا پس بنگر چه چیز می بینی؟ گفت: ای پدر من بکن آنچه فرموده می

شود ترا؛ خواهی یافت مرا اگر بخواد خدا از شکیبایان. (102)

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَ تَلَّهُ لِلْجَبِينِ (103)

پس چون تسلیم شدند هر دو و انداخت او را بر پیشانی. (103)

وَ نَدَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ (104)

و ندا کردیم ما او را آنکه ای ابراهیم! (104)

قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَّاكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ (105)

به یقین راست تعبیر کردی خواب را. هرآئینه ما همچنین پاداش می دهیم نیکوکاران را.

(105)

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ (106)

هرآئینه این البته آن امتحان آشکار بود. (106)

وَ قَدَيْنَهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ (107)

و عوض کردیم ما او را با ذبح بزرگی. (107)

وَ تَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ (108)

و گذاشتیم ما بر او در آینده گان. (108)

سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ (109)

سلام بر ابراهیم. (109)

كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ (110)

همچنین پاداش می دهیم ما نیکوکاران را. (110)

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ (111)

هرآئینه او از بنده گان ایمان آورنده ما بود. (111)

وَ بَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ (112)

و مزده دادیم ما او را به اسحاق پیغمبری از شایسته گان. (112)

وَ بَرَكْنَا عَلَيْهِ وَ عَلَىٰ إِسْحَاقَ وَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مُبِينٌ (113)

و برکت دادیم ما بر او و بر اسحاق. و از نسل آن دو بعضی نیکوکار و بعضی ستم کننده به

نفس خود، آشکار است. (113)

وَ لَقَدْ مَنَّآ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَ هَارُونََ (114)

و البته به یقین منت نهادیم ما بر موسی و هارون. (114)

وَ نَجَّيْنَاهُمَا وَ قَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ (115)

و نجات دادیم ما هر دو را و قوم ایشان را از اندوه بزرگ. (115)

وَ نَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ (116)

و یاری دادیم ما ایشان را پس بودند ایشان غالبان. (116)

وَ آتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ (117)

و دادیم ما هر دو را کتاب واضح و روشن. (117)

وَ هَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ (118)

و رهنمائی نمودیم ما هر دو را به راه راست. (118)

- وَ تَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْأَخْرَيْنَ (119)
و گذاشتیم ما بر هر دو در آینده گان. (119)
- سَلَّمَ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَ هَارُونَ (120)
سلام بر موسی و هارون. (120)
- إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ (121)
هر آئینه ما همچنین پاداش می دهیم نیکوکاران را. (121)
- إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ (122)
هر آئینه هر دو از بنده گان ایمان آورنده ما بودند. (122)
- وَ إِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ (123)
و هر آئینه الیاس البته از پیغمبران بود. (123)
- إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ - أَلَا تَتَّقُونَ (124)
و قتی که گفت برای قوم خود: آیا پرهیزگاری نمی کنید؟ (124)
- أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَ تَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ (125)
آیا می خوانید بعل را و ترک می کنید بهترین آفریننده گان را. (125)
- اللَّهُ رَبُّكُمْ وَ رَبَّ آبَائِكُمُ الْأُولَىٰ (126)
خدا را، پروردگار شما و پروردگار پدران شما پیشین. (126)
- فَكَذَّبُوهُ فَأَنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ (127)
پس به دروغ نسبت کردند او را پس هر آئینه ایشان البته حاضر شده گان باشند. (127)
- إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ (128)
مگر بنده گان خدا خالص ساخته را. (128)
- وَ تَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْأَخْرَيْنَ (129)
و گذاشتیم ما بر او در آینده گان. (129)
- سَلَّمَ عَلَىٰ - إِيَّا يَاسِينَ (130)
سلام بر ال یاسین. (130)
- إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ (131)
هر آئینه ما همچنین پاداش می دهیم نیکوکاران را. (131)
- إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ (132)

- هر آئینه او از بنده گان ایمان آورنده ما بود. (132)
- وَ إِنَّ لَوْطًا لَّمِنَ الْمُرْسَلِينَ (133)
- و هر آئینه لوط البته از پیغمبران بود. (133)
- إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَ أَهْلَهُ - أَجْمَعِينَ (134)
- چون نجات دادیم ما او را و اهل او را همه یکجا. (134)
- إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ (135)
- مگر پیر زنی در باقی مانده گان. (135)
- ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ (136)
- باز نابود کردیم ما دیگران را. (136)
- وَ إِنكُمْ لَتَمُرُونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ (137)
- و هر آئینه شما البته گذر می کنید بر ایشان صبح کنان. (137)
- وَ بِاللَّيْلِ هِيَ أَفْلا تَعْقِلُونَ (138)
- و به شب. آیا پس نمی اندیشید؟ (138)
- وَ إِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ (139)
- و هر آئینه یونس البته از پیغمبران بود. (139)
- إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ (140)
- چون گریخت به سوی کشتی پر کرده شده. (140)
- فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ (141)
- پس قرعه انداخت پس بود از مغلوبان. (141)
- فَأَلْتَمَمَهُ الْحُوتُ وَ هُوَ مُلِيمٌ (142)
- پس بلعید او را ماهی و او بود ملامت. (142)
- فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ (143)
- پس اگر نبود آنکه او بود از تسبیح کننده گان؟ (143)
- لَلْبَيْتِ فِي بَطْنِهِ - إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ (144)
- البته باقی می ماند در شکم او تا روزی که برانگیخته می شوند. (144)
- فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَ هُوَ سَقِيمٌ (145)
- پس پرتافتیم ما او را به سرزمین بی گیاه و او بود بیمار. (145)

وَ أَنْبَأْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَّفْطِينٍ (146)
 و رویانیدیم ما بر او درختی از کدو. (146)
 وَ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ (147)
 و فرستادیم ما او را به سوی صد هزار یا بیشتر. (147)
 فَأَمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ (148)
 پس ایمان آوردند پس بهره مند ساختیم ما ایشان را تا مدتی. (148)
 فَاسْتَقْتِفْتَهُمُ أَ لِرَبِّكَ الْبَنَاتُ وَ لَهُمُ الْبَنُونَ (149)
 پس بپرس از ایشان: آیا برای پروردگار تو دختران است و برای ایشان پسران؟ (149)
 أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنثًا وَ هُمْ شَاهِدُونَ (150)
 یا آفریدیم ما فرشته گان را زن ها و ایشان حاضر بودند؟ (150)
 إِلَّا إِنَّهُمْ مِّنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ (151)
 بیگمان هر آینه ایشان از دروغ گوئی ایشان البته می گویند: (151)
 وَ لَدَّ اللَّهُ وَ إِنَّهُمْ لَكَذِبُونَ (152)
 زاد خدا. و هر آینه ایشان البته دروغ گویانند. (152)
 أَ صُطِّفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ (153)
 آیا برگزید دختران را بر پسران؟ (153)
 مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ (154)
 چیست برای شما؟ چگونه داوری می کنید؟ (154)
 أَ فَلَا تَذَكَّرُونَ (155)
 آیا پس نمی گیرید پند؟ (155)
 أَمْ لَكُمْ سُلْطٰنٌ مُّبِينٌ (156)
 یا برای شما دلیلی روشنی است؟ (156)
 فَأَتُوا بِكِتَابِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ (157)
 پس بیایید با کتاب خود اگر هستید شما راست گویان؟ (157)
 وَ جَعَلُوا بَيْنَهُ وَ بَيْنَ الْجِنَّةِ نَسَبًا وَ لَقَدْ عَلِمْتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ (158)
 و ساختند میان او و میان جن ها خویشاوندی. و البته به یقین دانستند جن ها: هر آینه ایشان
 البته حاضر شده گانند. (158)
 سُبْحٰنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ (159)

- پاک است خدا از آنچه بیان می کنند. (159)
إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ (160)
 مگر بنده گان خدا خالص ساخته را. (160)
فَأَنْتُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ (161)
 پس هر آئینه شما و آنچه می پرستید. (161)
مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَاتِنِينَ (162)
 نیستید شما بر ضد او منحرف کننده گان. (162)
إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ (163)
 مگر کسی را که او است سوزنده آتش سوزان. (163)
وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ (164)
 و نیست از ما مگر برای او است جای معین. (164)
وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ (165)
 و هر آئینه ما البته صف ایستاده گانیم. (165)
وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ (166)
 و هر آئینه ما البته تسبیح گوینده گانیم. (166)
وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ (167)
 و هر آئینه بودند البته می گویند: (167)
لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْأَوَّلِينَ (168)
 اگر آنکه بودی نزد ما یادی (یا کتابی) از پیشینیان. (168)
لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ (169)
 البته می بودیم بنده گان خدا خالص ساخته را. (169)
فَكَفَرُوا بِهِ ^{صلى} فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ (170)
 پس نامعتقد شدند به آن (قرآن)؛ پس به زودی می دانند. (170)
وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ (171)
 و البته به یقین گذشته است سخن ما برای بنده گان ما پیغمبران. (171)
إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ (172)
 هر آئینه ایشان البته ایشانند یاری شونده گان. (172)

وَ إِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْعَالِبُونَ (173)

و هر آئینه لشکر ما البته ایشانند غالبان. (173)

فَقَوْلَ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ (174)

پس رو بگردان از ایشان تا مدتی. (174)

وَ أَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ (175)

و بنگر ایشان را پس به زودی می بینند. (175)

أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ (176)

آیا پس عذاب ما را به شتاب می طلبند؟ (176)

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ (177)

پس وقتیکه فرود آمد به میدان ایشان پس بد بود صبح بیم داده شده گان. (177)

وَ تَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ (178)

و رو بگردان از ایشان تا مدتی. (178)

وَ أَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ (179)

و بنگر پس به زودی می بینند. (179)

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ (180)

پاک است پروردگار تو پروردگار عزت از آنچه بیان می کنند. (180)

وَ سَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ (181)

و سلام بر پیغمبران. (181)

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (182)

و ثنا و سپاس است برای خدا پروردگار جهانیان. (182)